

Yolun Açık Olsun Bu Gün Senden Vaz Geçiyorum

— ılıkyāğmurla · 07 Ağustos 2011

YOLUN AÇIK OLSUN

BU GÜN SENDEN VAZ GEÇİYORUM ARTIK

"nefes alabileceğim bir yudum sevgi ver"...demiştim

"sadece bir yudum..."

oysa şimdi,kelimeleri yakmak istiyorum

sadece kelimelerimi..?nefes alan herşeyi...

tükenirsem tükeneyim

benim neyim var..?ne oldu böyle..?

derin bir melankoli denizinde boğuluyor gibiyim

bütün zamanların en kötü ayrılığı

akşam üstlerini bozdurup bozdurup satmak istiyorum

serinliği düştüğünde,üşüyen tenler bir bir çekilirken telâşla evlerine,

ben direniyorum yokluğunun acısına sokak aralarında

yine bu gri şehrin izbe sokaklarında

yine gri bulutlar kesiyor Ay'ın önünü

yine zindan oluyor geceler bana

başım dönüyor

yine hüznün kucağındayım

yaşlı gözlerimde soluyor tek tek gonca baharlar

şimdi hüznü mısralar yalnızlık korkusunun tezâhürü yüreğimin atışında

ölgün ışıklar, yansımalarında yaşanılanların

boş olduğunu duygularımın vitrinine fısıldadı

şimdi bildik kıyılarda hep zemheri hâkim

kırık kalbim zelzeleyle sarsılırken,

müstehzi gülüşünle geçtin içimin kaldırımlarından

tebessümün sıcaklığını kendine sakladın,

hasretin buruk tadını bana bıraktın.

yokluđuna soru işareti oluyorum

hazan sardı usturuflu yalnızlığımı
uđultulu sanrılar gidip geldi vehmimde
lâl hüzünler sarstı ,silkeledi arsız alın çizgilerimi
çürüyen pervazdan yükselen gıcirtının
rahatsızlığında battı bir kez daha yalnızlık böğrüme
kederli dalgalar döküldü avuçlarımdan yitik kentlere

yurtsuz sevda tebessümlerinin en onulmazındayım...

karanlığın bakışları yaslı
yaslanıp bulutların gözlerine,
hâlâ gölgem sığınyor saçaklarına titreye titreye
hâlâ çırpına çırpına uzanıyorum yokluğuna
hâlâ gözlerim gözlerini özlüyor
sense,bir kez daha kanatarak geçiyorsun yüređimden

gidişinle,
esmer rüzgârları sürdüğünden beri ilkyaz esintilerime
artık gözlerin geceme alevli bir yalnızlık
sırdaş esrik bulutlar düşlerime yağmur gölgesi
tek hecelik isyanım yankı şiirlerimde
bir tutam çılgın deniz dökülen yüreğime

hasretin boyun büken sessizliđinde kayboluyorum
etrafımdaki karartılar ürkütüyor beni
iki damla yalnızlık düşen nasibime bu kalabalıkta...
gittikçe imlâsı bozuluyor hayatın

uykusuz gözlerde
Cumartesi sabahının en egzotik saati 03:52...
imsak vaktinin sonu

kapıları açık tutmuştum hep
gideceğini en başından beri bildiğim halde
belki bu kadar erken oluşu beni derin sarsan
kaybettim kendimi
acı çekiyorum

bir süre yalnız kalmalıyım
kendimi kötü,sahte bir albüm gibi hissediyorum
günahlarım için kendimi yargılamam mı gerek..?
hüzünlü ,salak bir müzik istiyorum;
selle sümük ağlamak için...

yazılacak sözler var papirüslere

peki...sonuç şu mu : "sen köşede bekle..
idare lâmbası gibi..kendini yak.. bitir..ve öl..
ben,ruhumun yansımasında kendime ayna olmaya çabalayacağım.."
bu mu sonuç..!

yitik iklimlerin iri iri bakan gözleriydin hayatıma

yağmur atıştırmaya başladı
camımdan kayan yağmur damlaları gibiyim
aşağıya doğru...
kayıyorum...akıyorum ...tutunamıyorum
oysa Sen,
elimden düşürmediğim gökkuşağımdın
Seni cebimde taşırdım;ben nereye,Sen oraya...

şimdi yalnız yürümek zor..çok zor...
belki...
ama...
neyse...
yolun açık olsun...
bu yürekle birlikte Sende kayıpsın artık

bu gün senden vazgeçiyorum
06/Ağustos/2011--c.tesi...bafra Süleyman ALTUNBAŞ